

On ja nii suguseid pisaraid, milledest ükski inimene ega kristlane häbi ei pruugi tunda, need on nii sugused pisarad, mis enesest launist wilja kannavad.

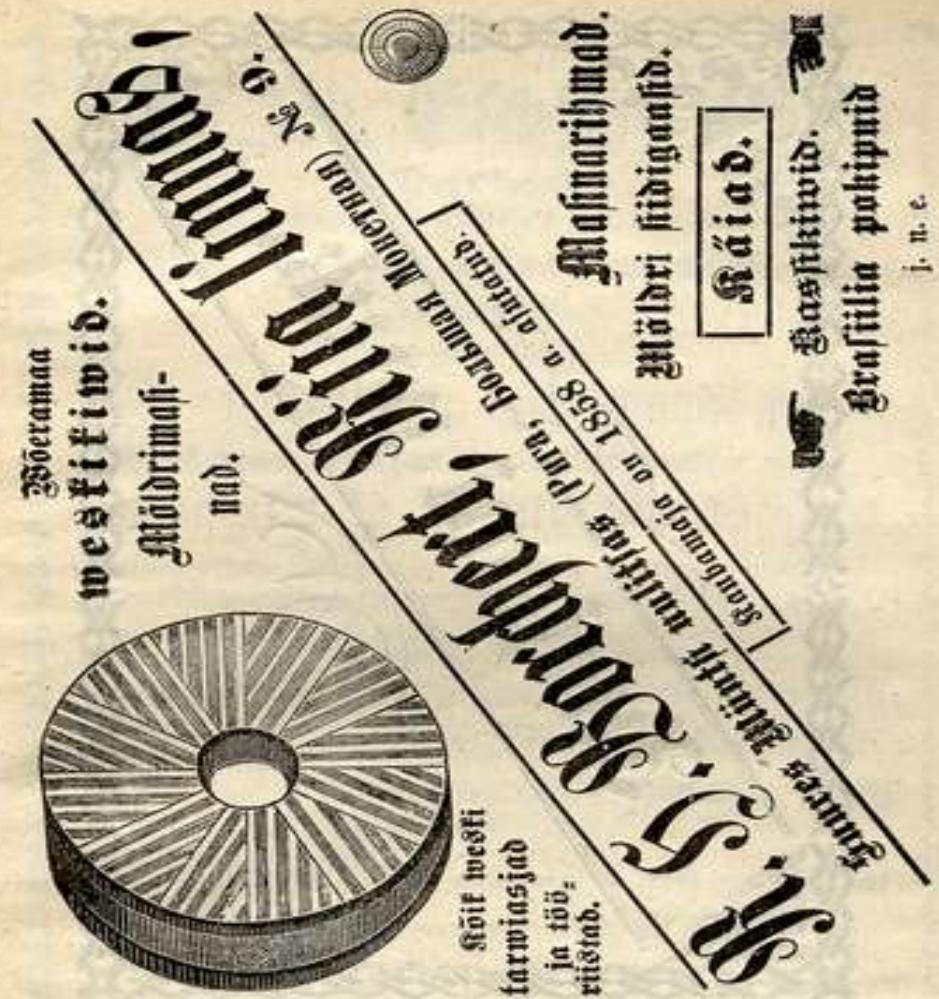
Kord istusivad wagunis lõiisugu inimesed koos, kõige nende piltajate ja laimajate hulgas ta üks waimulik mees. Ta räälis ja laitis Kristust oma õssandat. Aga siin laimamine issa hullemats läts, jäi tema wait. Tema filmadest aga weeris suur pisar palget mööda all. Rääkimine jäi aegamööda soitu. Mitme aasta pärast kirjutas selle usutunnistajale üks endistest piltajatest wagunis järgmiselt: „Teie sõnad, mis Teie sel torral rääkisite, olen ma unustanud, aga Teie pisar pole minu südames, ja mul polnud seest saadis rahu. Teie pisar on mind meelesparandamisele saatnud. Andke mulle andeks Kristuse pärast, seda mina kord Teie ees teotasin.“

Ülem kui kõik.

Kõik taewa lehad äramääramata ilmaruumis, ütles kord üks waga mõtleja, ei saa oma wäärtuse poolest ühe ainsa inimese mõttele mitte ligigi, seest mõteteilim seisab förgemal kui abjadelil ehk mateeria. Ja kõige inimliku mõtete toredus ei ole oma wäärtuse poolest midagi ühe ainsa armastuse ilmutuse vasta, seest armastus seisab förgemal järjel kui mõte. Aga kõik armastuse ilmutused ei juuda wõistelda ühe ainsa teoga, mis iseenese ärasalgamisest tuleb, seest iseenese ärasalgamises ilmutabgi armastus ennast sellest fujus, mis Jumala meelepäras on. Salga iseenast ära, — see ongi riisi, mis meie enese peale peame wõtma, et Kristuse järeltäijatels saada. Siin ei ole kõsuleppimisest juttugi: ehk meie peame Kristust ärasalgama ja temaga ühes ka waimuliku elu kõige ülemad warandused, ehk meie peame iseenast ära salgama.

Keisri salm.

Rominteni jahilosis, keisri kirjutustoas, on hulg seinaosalmissid ülesriyutatud, millede hulgast üks järgmiselt täib: „Ole tugew walus, ära ihalda, mis lättesaomata ja wäärtuseta on, ole igapäewaga rahul, nõnda tuidas ta tuleb, nõua igas asjas head taga ja rõõmuska loodust ja inimestest, nõnda tuidas nad nüüd kord on.“

Edu.

Konfutsius, kuulus Hiinatark, õigemine Konfutsie, s. o. õpetaja ehk meister, sündis 19. juunil 551 enne Kristust, Eseuse linnas Hiinamaal. Tema ema pani talle nimeli Kiéu, s. o. wäite künkas, seest et temal otsa ees, seal tohak, lust lagipea algab, suur muhf oli. Tema sugu nimi oli Kong. Nende sugupuu ulatas muinasajani tagasi. Konfutsiuse nooriga oli wäga wilets. Kui ta 17 aastat wana oli, sai ta omas kodukohas toidunduude ülewaatajaks ja töüsits issa järl järgult förgemale, tunni temast ülimõjulast ja wägew minister sai. Ammu juba oli tal